

autem & valdè leves cum vasis ligneis comparemus ; haut erit difficile conceptu , quo pacto cum adhuc maderent aëre plenæ minus gravitare in aërem subjectum quam postea vacuæ & compressæ, minusque adeò pendere, potuerint ; e contra verò ficcatae unà cum aëre suo plus urgere lancem in aëre subjecto, quàm postea exinanitæ & solitariae potuerint. Accuratiùs tamen & exactiore quoque calculo, si luberet, liceret rem scitu haut indignam determinare, dummodo ea, quæ de gravioribus ac levioribus specie dictis, in Auctar. Part. I. p. 45. docuimus, ad casûs præsentis decenter applicarentur. At enim nobis hac vice hæc tamen consuetaria ex dictis eliciuisse sufficiat: 1. Procul dubio ficas etiam vesicas, dum explicatae sunt & cavæ, minus gravitare in aërem lancesque subjectas, quàm compressas, indeque fieri, ut, si maximè vesica ficcior inflata unà cum aëre contento plus habeat ponderis quàm postea vesica compressa solitaria, excessus tamen ille ponderis reperiatur notabiliter minor eo pondere, quod equidem omnis ille aër, quem 5, 6, aut 7. vesicæ continent, habere deberet ; tametsi hoc loco illud etiam consideratur meritò, quòd omnis aër ex vesicarum plicis exprimi nunquam possit. 2. Ad aëris igitur pondus accuratè determinandum hanc vesicarum Ponderationem minus aptam esse, quàm aliorum vasorum solidorum, quæ plena & exhausta eandem figuram servant ; ad aëris pondus tamen in ipso aëre generatim solùm demonstrandum eam rectissimè & commodissimè adhiberi ; præsertim cum 3. Hoc ipsum, quod primo intuitu argumento nostro videbatur officere, inopinatum Phænomenon XI. nunc illi robur addat haut exiguum. Si enim vesicarum compressarum minus est pondus quàm inflatarum cum suo aëre, dummodo madidæ nimis non adhibeantur, & tamen compressarum earundem majus revera sit pondus in aëre quàm inflatarum & cavarum, solitariè tamen & absque incluso aëre consideratarum, juxta consuet. I. eò magis indubium nunc est, excessum illum ponderis

Phænomenon XVII. ejusque causa.